

Wiosenne powroty

Dzień 1

Gdzie budować gniazdo?

1. Oglądanie książek o ptakach dostępnych w domu. Rozmowa na temat wyglądu wybranych ptaków.
2. Zabawa bieżna „Ptak i gniazdo”. Dziecko kładzie poduszkę na podłodze. To jego gniazdo. Siedzi w nim skrzyżnię. Na odgłos klaskania lub dźwięk grzechotki (Można wsypać do słoika np. groch, kaszę, ryż itp.)-wylatuje z gniazda na poszukiwanie pożywienia .Na przerwę w grze (klaskaniu) wraca do gniazda. Siedzi skrzyżnię, prostuje plecy, dłonie układa na kolanach. 5x

Słuchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej Gdzie budować gniazdo?

– Nie ma to jak głęboka dziupla! Trudno o lepsze i bezpieczniejsze mieszkanie dla dzieci – powiedział dzięcioł.– Kto to widział, żeby chować dzieci w mroku, bez odrobiny słońca – oburzył się skowronek. – O, nie! Gniazdko powinno być usłane na ziemi, w bruździe, pomiędzy zielonym, młodym zbożem. Tu dzieci znajdą od razu pożywienie, tu skryją się w gąszczu...– Gniazdo nie może być zrobione z kilku trawek. Powinno być ulepione porządnie z gliny, pod okapem, żeby deszcz dzieci nie zmoczył. O, na przykład nad wrotami stajni czy obory – świergotała jaskółka.– Sit, sit – powiedział cichutko remiz. – Nie zgadzam się z wami. Gniazdko w dziupli? Na ziemi? Z twardej gliny i przyklepione na ścianie? O, nie! Spójrzcie na moje gniazdko utkane z naj-delikatniejszych puchów i zawieszane na wiotkich gałązkach nad wodą! Najłżejszy wiaterek buja nim jak kołyską...– Ćwirk! Nie rozumiem waszych kłótni – zaczął stary wróbel. – Ten uważa, że najbezpieczniej w dziupli, tamtemu w bruździe łatwo szukać ukrytych w ziemi owadów. Ba, są nawet ptaki budujące gniazda tylko w norkach, w ziemi albo wprost na wodzie... Ja tam nie jestem wybredny w wyborze miejsca na gniazdo. Miałem już ich wiele w swoim życiu. Jedno zbudowałem ze słomy na starej lipie, drugie – pod rynną, trzecie... hm... trzecie po prostu zająłem jaskółkom, a czwarte – szpakom. Owszem, dobrze się czułem w ich budce, tylko mnie stamtąd wyproszono dość niegrzecznie. Obraziłem się więc i teraz mieszkam kątem u bociana. W gałęziach, które poznośli na gniazdo, miejsca mam dosyć, a oboje bocianostwo nie żałują mi tego kącika.

•Rozmowa na temat opowiadania.

–Które ptaki rozmawiały o gniazdach?–

Jakie gniazdo zachwalał dzięcioł, a jakie skowronek?

-Jakie gniazdo zachwalała jaskółka, a jakie remiz?

-Co powiedział wróbel na temat gniazd?

-Z czego ptaki robią gniazda?

Dzieci 5-letnie

Odkrywanie litery j, J. Rysowanie po śladach rysunków. Określanie pierwszej głoski w słowie jajka i w nazwach rysunków.

Cel: rozwijanie koordynacji wzrokowo—ruchowej

Karta pracy Nowe przygody Olka i Ady. Przy-gotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 64

- Opisywanie, co przedstawia obrazek.
- Określanie pierwszych głosek w słowie jaj-ka i nazwach rysunków.
- Rysowanie po śladach rysunków.
- Kolorowanie wybranych rysunków
- Zaznaczanie liter j, J w wyrazach.

Dzieci 6 – letnie

Odkrywanie litery j: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. Układanie schematów i modeli słów: jajka, Jagoda.

Cele: rozwijanie umiejętności dokonywania analizy i syntezy słuchowej słów; rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.

- Wyodrębnianie wyrazu podstawowego –jajka. Zdjęcia/obrazki jajek ptaków. N. pokazuje jajka. Rozbija jedno, omawia z dziećmi jego budowę. Dziecko ogląda obrazki jajek różnych ptaków (np.: przepiórki, bociana, strusia)
- Analiza i synteza słuchowa słowa jajka. Dzieci dzielą słowo jajka na sylaby i na głoski. Liczą sylaby i głoski słowie jajka. Wymieniają inne słowa, w których głoska j jest na początku (jagody, jogurt, jodła...), na końcu (kij, maj, tramwaj...) oraz w środku (bajka, fajka, lejek...).
- Budowanie schematu słowa jajka. Białe kartoniki dla każdego dziecka. Dzieci układają tyle kartoników, ile sylab słyszą w słowie jajka. Rozsuwają kartoniki, wymawiając głośno sylaby. Następnie układają tyle kartoników, z ilu głosek składa się słowo; wymawiają głośno głoski, do-tykając kartoników.

•Budowanie schematu słowa Jagoda. Białe kartoniki dla dziecka . Wyjaśnienie, że pani Jagoda to sąsiadka dziadka i babci Olka i Ady. Na jej stodole od lat mają gniazdo bociany. Pani Jagoda dostarcza też babci kurze jajka, które tak chętnie jedzą Ada i Olek – czy to na miękko, czy to w postaci omletu.

–A wy w jakiej postaci lubicie jajka? Dzieci dzielą słowo Jagoda na sylaby, a potem na głoski. Układają z kartoników schemat imienia.

•Budowanie modeli słów: jajka, Jagoda. Czerwone kartoniki i niebieskie kartoniki dla każdego dziecka. Dzielenie przez dziecko słowa: jajka, Jagoda, na głoski. Wymawiają głoskę j:długo: jyyyyy...krótka: j, j, j, j...Głoska j jest spółgłoską i oznaczamy ją na niebiesko. Pod schematami słów dzieci zaznaczają miejsca głoski j niebieskimi kartonikami. Czerwonymi kartonikami zaznaczają miejsca samogłosek w słowach: jajka, Jagoda. Pozostałe miejsca zaznaczają na niebiesko – to spółgłoski. Porównują liczbę samogłosek i spółgłosek w słowach: jajka, Jagoda.

•Odkrywanie litery j, J. Pokazanie dziecku kartonika z literami j, J. Omawienie przez dziecko ich wyglądu. Umieszczenie litery w odpowiednich miejscach pod modelami słów: jajka, Jagoda. Dziecko przypomina, kiedy używamy wielkiej litery

.•Uzupełnianie wyrazów wcześniej poznanymi literami. Dziecko umieszcza pod modelami słów kartoniki z odpowiednimi literami. Odczytuje wyrazy: jajka, Jagoda.

•Określanie różnic między i a j oraz wymową głosek i, j.

a dziecko określa różnice między nimi. Następnie mówi, która głoska – i czy j – jest samogłoską, a która spółgłoską. Dziecko uzasadnia swoją wypowiedź.

•**Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 52–55**

.• Nazywanie zdjęć.

• Dzielenie nazw zdjęć na głoski.

• Zaznaczanie na niebiesko liter j, J w wyrazach.

• Czytanie sylab, wyrazów i tekstu

Rozwiązywanie krzyżówki.

• Czytanie nazw ptaków. Kolorowanie wyrazów – nazw ptaków znanych dzieciom.

• Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab.

• Wodzenie palcem po literze j – małej i wielkiej, pisanej. Pisanie liter j, J po śladach, a potem – samodzielnie

- Zabawa Wiosenne kwiaty – rozwijająca koordynację słuchowo-ruchową.

- Słuchanie wiadomości na temat bociana.

Bocian biały zamieszkuje tereny trawiaste, stepy, sawanny, tereny uprawne blisko zbiorników wodnych, bagienne, wilgotne lub okresowo zalewane łąki i pastwiska, okolice jezior i laguny. Lubi rozproszone drzewa, na których może gniazdować lub nocować. Występuje głównie na nizinach, rzadko na wyżynach. Bocian unika terenów zimnych, o częstych opadach atmosferycznych, obszarów wysoko położonych i o gęstej roślinności. W przeciwieństwie do bociana czarnego, nie unika siedzib ludzkich i często gnieździ się nawet w środku wsi lub w małych miastach. Bocian ma upierzenie białe, z wyjątkiem czarnych lotek i ogona. Nogi i dziób są czerwone. Szyję ma długą, w locie wyciągniętą do przodu. Młode ptaki mają czarny dziób. Pisklęta są pokryte białym, gęstym puchem. Bociany zakładają duże, koliste gniazda z warstwowo ułożonych gałęzi, poprzetykanych skośnie witkami. Wyściółka jest dość obfita – ze słomy, torfu, niekiedy z dodatkiem papieru i szmat. Umiejscowione są one zwykle na drzewie, w bezpośredniej bliskości siedzib ludzkich, lub na różnych budowlach (na dachu budynku mieszkalnego lub gospodarczego, w ruinach wysokich budynków, na nieczynnych kominach fabrycznych, pylonach, słupach telegraficznych, stogach). Bocian składa jaja pod koniec kwietnia (od 1 do 7). Jest ptakiem mięso-żernym. Żywi się owadami, głównie pasikonikami i chrząszczami, ale również jaszczurkami, węzami, pisklętami i małymi zającami. W latach obfitujących w myszy i norniki zjada pra-wie wyłącznie te gryzonie, przez co jest ptakiem pożytecznym z punktu widzenia rolników.

- Wykonanie wydzieranki z kolorowego papieru – Bocian.
- Ćwiczenia w czytaniu – dobieranie nazw do zdjęć.

Dzień 2

Rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji.

Dziesięć klocków (liczmanów) dla dziecka. Dziecko dostaje klocki (lub inne liczmany). Siedzi w kole. wybiera sobie 10 klocków. N. podaje zadania, a dziecko stara się je rozwiązać, dokładając klocki lub je odkładając.

•Na drzewie siedziało 7 wróbli. (Dzieci układają przed sobą 7 klocków). Potem przyleciały jeszcze 3 wróble. (Dzieci dokładają jeszcze trzy klocki). Ile wróbli siedzi teraz na drzewie?

Dzieci 5 - letnie

Dzieci liczą klocki i podają ich liczbę, od-powiadając na pytanie.

Dzieci 6 – letnie

Dzieci układają działanie: $7 + 3 = 10$ i odpowiadają na pytanie.

- Na drzewie było 8 gołębi. (Dzieci układają przed sobą 8 klocków). Przejeżdżający samochód wystraszył je i wszystkie odleciały. (Odsuwają 8 klocków). Ile gołębi pozostało na drzewie?

Dzieci 5-letnie

Dzieci liczą pozostałe klocki i odpowiadają na pytanie.

Dzieci 6-letnie

Dzieci układają działanie: $8 - 8 = 0$

i odpowiadają na pytanie.

W ten sposób dzieci rozwiązują podobne zadania.

Dzieci 5-letnie

- Karta pracy Nowe przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 65.Kolorowanie jajek.

Dzieci 6-letnie

- Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 56–57. Zapisywanie obliczeń do sytuacji przed-stawionych na obrazkach. Czytanie zadań. Wykonywanie do nich ilustracji i zapisywanie obliczeń.

- Zabawa twórcza – Ptaki z figur.

Klocki w kształcie figur geometrycznych dla dziecka. Dzieci układają z klocków w kształcie figur geometrycznych wymyślone przez siebie ptaki. Przeliczają, ile klocków z kształcie danych figur zostało użytych.

- Karta pracy, cz. 3, s. 63.

Opowiadanie historyjki o wildze. Rysowanie po śladzie drogi kukułki do gniazda wilgi. Odpowiadanie na pytanie o gniazdo kukułki.

- Karta pracy, cz. 3, s. 64

Kolorowanie rysunku czajki według wzoru. Czytanie z N. (lub samodzielnie) nazw części ciała czajki. Rysowanie jajek w każdym polu tak, żeby wszędzie było ich po dziesięć.

Dzień 3

Rozmowa o wiosennych powrotach ptaków.

- Oglądanie ptaków. wskazywanie znanych im ptaków. Słuchają ciekawostek na ich temat.
- Rozwiązywanie zagadek o ptakach.

Zdjęcia wybranych ptaków.

Pióra biało-czarne,

buciki czerwone;

uciekają przed nim żabki,

bardzo przestraszone. (bocian)

Wiosną do nas przyleciała

ptaszyna czarna, mała.

Murować się nie uczyła,

ale gniazdko ulepiła. (jaskółka)

- Rozmowa na temat: Co robią ptaki po powrocie?

–Co robią ptaki, gdy powrócą do kraju?

–co się dalej dzieje, gdy ptaki zbudują gniazdo.

–Czy wszystkie ptaki budują gniazda?

- Karta pracy, cz. 3, s. 67. Oglądanie zdjęć. Dotykanie ich i mówienie nazw ptaków. Kończenie podanego rytmu – naklejanie odpowiednich zdjęć ptaków, odszukanych wśród naklejek. Łączenie pierwszych głosek z nazw obrazków. Podawanie nazwy ptaka, która powstała.

- Karta pracy, cz. 3, s. 68.

Czytanie z N. (lub samodzielnie) nazw ptaków z pierwszego rzędu. Odszukanie w drugim i w trzecim rzędzie takich samych wyrazów. Kolorowanie ich tak samo jak tych we wzorze.

- Rozmowa na temat zwierząt wykluwających się z jajek.

–Jakie zwierzęta wykluwają się z jajeczek? (Jaszczurki, ptaki, owady, żaby, ryby).

–Czy wszystkie jajeczka są takie same?

–Czy wszystkie zwierzęta wykluwają się tak jak ptaki?

Dzień 4

Sąsiad szpak

- Wizualizacja – Jestem ptakiem.

Dzieci leżą z zamkniętymi oczami. N. mówi:

Wyobraź sobie, że jesteś ptakiem. Masz ciało pokryte miękkimi piórami i piękne skrzydła. Dzięki nim możesz fruwać! Powoli poruszasz skrzydłami i unosisz się w powietrzu, coraz wyżej i wyżej. Ogrzewają cię promienie słońca. Dziwne uczucie widzieć świat z tej wysokości. Mijasza pola, las, łąki i jezioro. Ludzie widziani z tej wysokości są mali, maleńcy. Ta swoboda i wolność, które czujesz, są wspaniałe. Nadchodzi noc. Szukasz, jak inne ptaki, schronienia. Siedzisz na gałęzi, chowasz dziób pod skrzydła i... zasypiasz. Jest rano. Otulają cię ciepłe promyki słońca. Budzisz się spokojny, szczęśliwy i znowu wzbijasz się w niebo i fruwasz nad swoim domem, przedszkolem, placem zabaw. Pomyśl, czy bycie ptakiem jest miłe. Potem dzieci otwierają oczy, siadają. N. pyta:

–Czy ktoś z was chciałby być ptakiem? Jakim?

Małgorzaty Słuchanie opowiadania Strękowskiej-Zaremby Sąsiad szpak.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wy-próbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość.

Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek. Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wio-sennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschniętej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek

.– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo.

Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada .Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku! Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt. Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem

– Kradną mój rower! Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpiecznie w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia. Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki. Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

•Rozmowa na temat opowiadania.

- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?
- Gdzie założył gniazdo szpak?
- Jakie odgłosy naśladował szpak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

- Ćwiczenia z tekstem.

Książka (s. 56–57)

Dzieci słuchają tekstu czytanego przez N. / 5-latki./

Dzieci czytają głośno teksty znajdujące się pod ilustracjami do opowiadania./6 latki/

- Podawanie zdrobnień i zgrubień do słowa szpak.

szpak – szpaczek, szpakunio...

szpak – szpaczysko...

- Podawanie przykładów czynności, jakie może wykonywać szpak. Dzieci podają przykłady czynności. Np. śpiewa, je, kąpie się (w sadzawce), karmi młode, fruwa, dziobie, buduje gniazdo...
- Ćwiczenia oddechowe – Wyścigi piórek.

Sztuczne piórko dla dziecka

- Ćwiczenia słownikowe –Układanie zdań o ptakach (można odnosić się do opowiadania)

Karta pracy, cz. 3, s. 69, 70, 71.

- Dorosłe ptaki i ich potomstwo.

Rysowanie po śladach linii–od zdjęć dorosłych ptaków do ich potomstwa. Nazywanie ptaków. Oglądanie piór wybranych ptaków –bociana, wilgi, kukułki, czajki. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem –samodzielnie. Nazywanie ptaków. Oglądanie piór wybranych ptaków – bociana, wilgi, kukułki, czajki.

- **Ćwiczenia słuchu fonematycznego –Co to za ptak?**

Podajemy głoski, a dzieci wymyślają nazwy ptaków rozpoczynające się tymi głoskami.

np. a–albatros;

b–bocian;

d–dudek;

g–gawron

j–jemiołuszka;

k–kukułka;

m–mewa;

o–orzęł;

s–sowa;

w–wrona.

Nauczycielki: Barbara Kiślak, Ewelina Wasiluk